

derfor med Høie kunne modsætte sig, at nogen Anke, som ikke udtryffeligt er fremhævet ved Anmeldelsen, gjøres gjældende for Høiesteret. (§ 326).

Dersom Anken ikke er opgivet med tilstrækkelig Bestemthed, eller dersom den fremsættes efter den lovbestemte Frist, bliver Paaankningen at nægte Fremme ved Kjendelse af den Dommer, til hvem Anmeldelse skal gjøres (§ 328). Det vil let sees, at de Spørgsmaal, han saaledes vil have at afgjøre, i Almindelighed ikke ville medføre nogen særegen Vanfærlighed; men for yderligere at betrygge saavel det Offentliges som Domfældtes Lær, er der ved § 329 aabnet den Paa gjældende Afgang til at faae denne Kjendelse prøvet ved Høiesteret. Den direkte Indankning til Høiesteret er her foreskrevet, fordi den Dommer, som har affagt Kjendelsen, maa betragtes som Medlem af en Ret, der staaer umiddelbart under Høiesteret, idet han fungerer paa Rævninge eller Kredsrettens Begne, og da Spørgsmaalet afgjøres efter de foreliggende Akter, uden at anden Forhandling findes Sted, end at der gives Overanklageren Leilighed til at fremsætte sine Bemærkninger, vil denne Fremgangsmaade ikke medføre nogen Forhaling eller Vanfærlighed.

Naar der Intet er til Hinder for at Anken fremmes, blive samtlige Sagens Akter ved Dommerens Foranstaltning at indsende til Høiesteret for at Sagen der kan blive foretaget. Da imidlertid, som ovenfor anført, ingen Anke kan gjøres gjældende for Høiesteret mod Modpartens Indsigelse, naar den ikke udtryffeligt er anmeldt, vilde det i de Tilfælde, hvor der efter § 324 er tilstaaet Anklagede en længere Frist til at anmelde sine Anker, kunne indtræffe, at han, naar Overanklageren fra sin Side indankede Sagen inden Fristen var udloben, blev udelukket fra at gjøre sine Indsigelser gjældende, og det er derfor i § 331 foreskrevet, at Sagen i saadanne Tilfælde ikke skal indsendes til Høiesteret forend den Anklagede har afgivet Erklæring herom eller den ham indrømmede Frist er udloben.

Den i § 332 indeholdte Forfrist, at Sagen, naar Nogen er idømt Livsstraf, altid skal indsendes til Høiesteret og der prøves, uanset at

Anke hverken er fremkommen fra Overanklageren eller den Domfældte, staaer i Samklang med den hidtil gjældende Lovgivning og den under denne udviklede Retsbevidsthed. Der tilkommer selvfølgelig baade Overanklageren og den Domfældte samme Ret til at fremsætte Anke mod saadanne Domme, som med Hensyn til andre Domme, og de kunne dertil benytte den sædvanlige Frist; men selv om de undlade Saadant, bliver Sagen i sin Helhed at prøve af Høiesteret, og Dommen altsaa at kjende uetterrettelig, dersom Domstolen ikke har været lovligen beklædt eller nogen væsentlig Forfrist om Rettergangsmaaden er tilsidesat, og at forandre, dersom Høiesteret finder, at Livsstraf ikke burde have været idømt, hvorimod Spørgsmaalet om den Domfældtes Skyld, der er endelig afgjort ved Rævningernes Erklæring, ligesaa lidt i dette som i noget andet Tilfælde kan blive Gjenstand for Høiesterets Afgjorelse.

Da det ikke kan antages, at den Anklagede vil være i Stand til selv at udføre sin Sag for Høiesteret, hvad enten han vil have nærmere at begynde en af ham fremsat Anke eller at varetage sit Lær med Hensyn til en af Overanklageren nedlagt Paastand, bliver der i alle Sager, som indbringes for Høiesteret, beklippet ham en Forsvarer (§ 333), hvilket her ligesom ved Rævninge og Kredsretten findes at burde ske ved Rettens Formand, idet alle Sagens Akter direkte indsendes til Høiesteret. Naar Rævninger, Bidner eller Andre, indanke de for deres Vedkommende affagte Kjendelser, maae de naturligvis forsaavidt betragtes som Anklagede, og en Forsvarer bør altsaa beklippes for dem.

Proceduren ved Høiesteret er allerede nu mundtlig og offentlig, og da der her, ligesom det efter den gjældende Lovgivning finder Sted, vil være tilveiebragt det fornødne Materiale som Grundlag for Høiesterets Afgjorelse, skjønnes det ikke rettere end, at den hidtil fulgte Fremgangsmaade ved Høiesteret ogsaa vil kunne komme til Anvendelse, med Hensyn til Behandlingen af de heromhandlede Sager, idet man alene har troet at burde fastsætte, at den Anklagedes Forsvarer altid bør have det sidste Ord, selv om han, som den, fra hvis Side Sagen er